

אל אשר שבת מכל מעשיו וביום השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו
תפארת עטה ליום המנוחה ועונג קרא ליום השבת זה שבח ליום השביעי שבו
שבת אל מכל מעשיו וצוה ושבחו עמו כל דגלי יעקב ועשו בו מנוחה וקראו
אותו עונג ויום השביעי משבח ואומר מזמור שיר ליום השבת לפיכך יפארו
לא ל כל יצוריו שבח יקר ותהלה / יתנו לאל שהנחיל מנוחה לעמו ביום שבת
קודש שמך יי אלהינו לעולם יתקדש וזכרך מלכנו לנצח יתפאר בורא קדושים

אלי אכר אלקול. ויזידון פי אלקדושה עד סוף הדבור. ומוסיפים גם בקדושה של
איצא אלתי פי אלצלוה בעד ברוך כבוד התפלה אחרי ברוך כבוד ה' ממקומו
יי ממקומו אן יקול אלאמאם שהחזן אומר

פעמים באהבה אומרים ויגיבון [ועונים] שמע ישראל יי אלהינו יי אחד
ויקול [ואומר] להיות לכם לאלהים ויגיבון [ועונים] אני יי אלהיכם ויקול [ואומר]
והיה יי למלך על כל הארץ ויגיבון [ועונים] ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד
ויקול [ואומר] ותמלוך בציון בקרוב בימינו ויגיבון [ועונים] אמן ויקול [ואומר] תשכון
תתגדל ותתקדש

אלי אכר אלקול. והדה אלאקואל אעני אל
אשר שבת ופעמים ועלי אנהא ליס פי
אלאצל פלא תצר מן יקולהא ולא תפסד
צלוחה.

ומן נסי פי אלסבת וקאל אתה חונן או
בעדהא איצא תם דכר פליתמם אלברכה אלתי
גרא קלבה אליהא תם יעוד אלי אלברכה

1. טשמה וליום השביעי. 2. טשמד מה עונג.
3-2. אדמא טשמד מה שבח יום ... מעשיו ושבחו עמו
(אדמא ושבחו בו). 4. אדמא טשמה יברכו לאל,
טשמד יברכו מחוק ולמעלה: יפארו. 5. אדמא
טשמד מה ויקר וגדולה יתנו. אדמא טשמד מה
מנחיל מנוחה ... אלהינו יתקדש. 7. אדמא טשמד מה
ויזידון איצא. 9. יי חסר בא. 11. ויקול אין

באדמא טשמד מה וכן להלן בשו' זו ופעמים בשו' 13. 12-13. אדמא אחד ויגיבון בציון בקרוב/כימינו
לעולם ועד] ויגיבון אמן. 14-13. אדמא טשמד מה תם תשכון ... ותתקדש עלי אלרסם. 16. טשמד עלי אנהא.
17-16. אדמא טשמד מה ליסת פי אצל אלקאנון פאנהא לא ... קאלהא. 19. אדמא פקאל. 20. אדמא
טשמד מה או מא בעדהא ... קד גרא (טשמה קרוע) ... אלוסטי (טשמה קרוע).